

- (1) rozpatruje wniesiony przez prokuratora akt oskarżenia, w którym twierdzi się, że określona osoba, która jest psychicznie zdrowa, dokonała zabójstwa (art. 249 ust. 1 w związku z art. 249 ust. 4 Nakazatelno-procesualen kodeks); lub
- (2) rozpatruje wniosek prokuratora, w którym twierdzi się, że osoba dokonała zabójstwa, lecz ze względu na stan psychiczny sprawcy nie popełniono przestępstwa, a także wnosi się do sądu o nałożenie środka przymusu państwowego w celu leczenia;

zapewniają gwarancje skutecznych środków ochrony osób wymagających szczególnego traktowania, zgodnie z wymogami określonymi w art. 13 w związku z art. 12 dyrektywy 2013/48/UE i w art. 8 pkt 2 w związku z art. 3 ust. 2 [dyrektywy] 2012/13/UE, a także czy różne uprawnienia sądu wynikające z rodzaju postępowania – określanego w zależności od tego, czy osoba wskazana jako sprawca posiada stan zdrowia psychicznego umożliwiający jej ponoszenie odpowiedzialności karnej – są zgodne z zasadą niedyskryminacji określoną w art. 21 ust. 1 karty?

- ⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym, Dz.U. 2012, L 142, s. 1.
- ⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności, Dz.U. 2013, L 294, s. 1.
- ⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym, Dz.U. 2016, L 65, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Pesti Közpointi Kerületi
Bírószág (Węgry) w dniu 23 lipca 2018 r. – PannonHítel Pénzügyi Zrt. / WizzAir Hungary
Légiközlekedési Kft.**

(Sprawa C-476/18)

(2018/C 352/27)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Pesti Közpointi Kerületi Bírószág

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: PannonHítel Pénzügyi Zrt.

Strona pozwana: WizzAir Hungary Légiközlekedési Kft.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5–7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (zwanego dalej „rozporządzeniem”) ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że do celów stosowania prawa do odszkodowania pasażerów dotkniętych zmianą rozkładu lotów można traktować jak pasażerów odwołanych lotów oraz że w związku z tym mogą oni powoływać się na prawo do odszkodowania przewidziane w art. 7 tego rozporządzenia, jeżeli przewoźnik lotniczy informuje pasażerów o zmianie rozkładu lotów w przeddzień planowego dnia wylotu w pierwotnym rozkładzie lotów, a w konsekwencji zmiany pasażerowie ponoszą stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny w stosunku do czasu przylotu przewidzianego w pierwotnym rozkładzie lotów, czyli przybędą do miejsca docelowego co najmniej trzy godziny po pierwotnie planowanym przez przewoźnika lotniczego czasie przylotu?

- 2) Czy art. 5–7 rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że do celów stosowania prawa do odszkodowania pasażerów dotkniętych zmianą rozkładu lotów można *traktować jak pasażerów dotkniętych opóźnieniem lotu* oraz że w związku z tym mogą oni powoływać się na prawo do odszkodowania przewidziane w art. 7 tego rozporządzenia, jeżeli z powodu zmiany rozkładu lotów ponoszą stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny, czyli jeżeli przybędą do miejsca docelowego co najmniej trzy godziny po pierwotnie planowanym przez przewoźnika lotniczego czasie przylotu?

(¹) Dz.U. 2004, L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 24 lipca 2018 r. – Google Ireland Limited / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vámigazgatósága

(Sprawa C-482/18)

(2018/C 352/28)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Google Ireland Limited

Druga strona postępowania: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vámigazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 18 i 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „TFUE”) oraz zakaz dyskryminacji należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom podatkowym państwa członkowskiego, którego system sankcji przewiduje za niewykonanie obowiązku rejestracji do celów podatku od reklamy nałożenie grzywny za zaniechanie, która w przypadku spółek niemających siedziby na Węgrzech może być nawet 2 000 razy wyższa niż kara mająca zastosowanie do spółek z siedzibą na Węgrzech?
- 2) Czy można uznać, że opisana w poprzednim pytaniu sankcja o uderzająco wysokiej kwocie i represyjnym charakterze może zniechęcić usługodawców, którzy nie mają siedziby na Węgrzech, do świadczenia usług w tym państwie?
- 3) Czy art. 56 TFUE i zakaz dyskryminacji należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom, zgodnie z którymi w przypadku spółek mających siedzibę na Węgrzech obowiązek rejestracji jest spełniany automatycznie, bez wyraźnego wniosku, wraz z nadaniem węgierskiego numeru identyfikacji podatkowej podczas wpisywania spółki do rejestru handlowego, niezależnie od tego, czy spółka publikuje reklamy czy ich nie publikuje, natomiast w przypadku spółek niemających siedziby na Węgrzech, które publikują reklamy w tym państwie, nie dzieje się to automatycznie, lecz muszą one wyraźnie spełnić obowiązek rejestracji, a jeśli tego nie uczynią, można na nie nałożyć określoną sankcję?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie, czy art. 56 TFUE i zakaz dyskryminacji należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one sankcji takiej jak ta będąca przedmiotem postępowania głównego, nałożonej z powodu niewypełnienia obowiązku rejestracji na potrzeby podatku od reklamy, w zakresie, w jakim wspomniane przepisy są sprzeczne z powyższym artykułem?
- 5) Czy art. 56 TFUE i zakaz dyskryminacji należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisowi, zgodnie z którym w przypadku spółek mających siedzibę za granicą decyzja o nałożeniu kary jest ostateczna i podlega wykonaniu z chwilą jej doręczenia oraz można się od niej odwoływać jedynie w drodze postępowania sądowego, w którym sąd nie może przeprowadzić rozprawy i dopuszczalne są jedynie dowody z dokumentów, natomiast w przypadku spółek mających siedzibę na Węgrzech na nałożone na nie grzywny można wnieść odwołanie na drodze administracyjnej, a ponadto postępowanie sądowe nie jest w żaden sposób ograniczone?